

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ХАРКІВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ПЕДАГОГІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
імені Г. С. СКОВОРОДИ
ЕКОНОМІЧНИЙ ФАКУЛЬТЕТ

***ТЕНДЕНЦІЇ ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ
ЕКОНОМІКИ ХХІ СТОЛІТТЯ
ОЧИМА МОЛОДІ***

МАТЕРІАЛИ
II студентської наукової конференції

26 квітня 2018 року

Харків 2018

**ПРОДОВОЛЬЧА ПРОБЛЕМА ЯК ГЛОБАЛЬНЕ ЯВИЩЕ СУЧАСНОСТІ ТА
МОЖЛИВІ ШЛЯХИ ЇЇ ВИРІШЕННЯ**

Процеси глобалізації, які відбуваються у сучасному світі, проявляються практично в усіх сферах людської діяльності. Об'єднуючи світ і формуючи нові зв'язки, глобалізація породжує також і загальнолюдські – глобальні проблеми. Однією з першочергових, життєво важливих проблем всього людства, сьогодні є забезпечення продовольчої безпеки. Ризики й загрози продовольчої безпеки країни пов'язані зі світовою продовольчою кризою, яка в останні роки приймає хронічну форму. За оцінками ФАО до 2030 року виробництво зерна у світі складе 80% потреби, виробництво м'яса – 86% потреби в ньому, потреби в морепродуктах будуть покриті всього на 60% [3].

Не зважаючи на те, що стан продовольчої безпеки в Україні ще не досяг оптимального рівня, слід зазначити, що її природні конкурентні переваги дозволяють нашій країні входити у найбільш перспективну групу виробників продовольства. Вивчення та знайдення шляхів вирішення продовольчої проблеми є актуальною не тільки для України, а й для усіх інших країн світу [2].

Слід додати, що продовольча проблема дуже тісно пов'язана із демографічною проблемою, адже разом зі зростанням населення виникає потреба виробляти та використовувати більше харчових ресурсів. Продовольча проблема викликає такі наслідки, як гостра нестача продуктів у країнах із низьким економічним розвитком, недоїдання та масове голодування, що в результаті несе за собою велику кількість смертей як серед дітей, так і дорослих. Голодування як явище поширене майже в усіх країнах нашої планети, проте в економічно забезпечених державах його рівень значно менший. В розвинених країнах недоїдання в основному існує через нестабільність доходів як наслідок ринкової системи господарювання.

Сутність продовольчої проблеми полягає у тому, що люди за багато століть не навчилися правильно розподіляти природні ресурси, які в свою чергу не є відновлювальними та дуже швидко вичерпуються. Також до уваги важливо прийняти той факт, що видобуток, інтенсивна переробка та бездумне використання частіше за все дуже негативно відбиваються на навколишньому середовищі, забруднюючи довкілля та зменшуючи кількість рослин і тварин. Нестача продовольчих ресурсів у тих країнах, що знаходяться на стадії розвитку, в основному знижують працездатність населення та продуктивність їхньої праці, через це вказані вище держави вимушені домовлятися з розвиненими країнами щодо імпорту, що, звичайно, потребує багато грошових ресурсів, які у свою чергу є доходом від експорту. Такий кругообіг значно підриває економіку держав [5].

Продовольча проблема є актуальною ще з давніх часів, та за весь час її існування серед людей було багато дискусій щодо її вирішення. Існують два основних шляхи до розв'язання проблеми нестачі харчових ресурсів: інтенсивний та екстенсивний. Інтенсивний шлях включає до себе такі методи, які зможуть забезпечити віддачу тваринництва та землеробства навіть у випадку зменшення площ сільськогосподарської діяльності. До таких методів можна віднести інтенсивну механізацію, хімізацію та підвищення рівня енергоозброєності сільського господарства. Для інтенсивного методу дуже важливу роль відіграють впровадження нових сільськогосподарських технологій і нових методів обробки землі.

Що стосується екстенсивного шляху вирішення продовольчої проблеми, то він полягає перш за все у розширенні різних видів сільськогосподарських угідь. На сьогодні по всьому світу існує величезна кількість необроблених земель, які можна було б використовувати для сільськогосподарської діяльності, проте їх обробка потребує багато грошових ресурсів [1].

Інтенсифікація сільського господарства дуже тісно пов'язана із таким явищем, як технологічна революція. Вона розкриває себе у використанні різноманітних досягнень у сферах біологічних та інформаційних технологій, та навіть генної інженерії. На практиці вони дуже активно впливають на поліпшення якості продукції та дуже інтенсивно знижують виробничі витрати. Тож виходячи з вищесказаного можна зробити висновок, що шляхів щодо вирішення продовольчої проблеми дуже багато, основними із них можна вважати:

1. покращення якості ґрунтів та збільшення рівню їхньої родючості завдяки досягненням агломерації та агрохімії;
2. виведення нових видів худоби, здатних до більш продуктивного виробництва;
3. впровадження аквакультури та поліпшення біологічної активності Світового океану;
4. інтенсивне використання сонячної енергії та розвиток генної інженерії;
5. упровадження методів селекції [5].

На нашу думку, методів насправді існує багато й актуальність продовольчої проблеми була, є і буде важливою завжди, тому для людей дуже важливо розробляти та винаходити усі можливі засоби та шляхи щодо вирішення даної проблеми. Коли справа є глобальною, люди не повинні ділитися на багатих або бідних, адже усі ми живемо на одній планеті, тому у таких випадках участь мають приймати усі країни світу, починаючи від великих держав та завершуючи маленькими та малонаселеними селами.

Список використаних джерел:

1. Гойчук О. І. Продовольча безпека //О. І. Гойчук. – Житомир: Полісся, 2004. – 348 с.
2. Офіційний сайт Організації економічного співробітництва та розвитку [Електронний ресурс]. URL: <http://www.oecd.org/> (дата звернення 08.04.2018).
3. Офіційний сайт Продовольчої та сільськогосподарської організації ООН (ФАО) [Електронний ресурс]. URL: <http://www.fao.org/home/en/> (дата звернення 08.04.2018).
4. Global Trends 2015: A Dialogue About the Future with Nongovernment Experts [Електронний ресурс]. URL: <http://www.cia.gov/publications/globaltrends2015/index.html> (дата звернення 08.04.2018).
5. World watch Briefing: Sixteen Dimensions of the Population Problem [Електронний ресурс]. URL: <http://www.worldwatch.org/alerts/pr98924.html> (дата звернення 08.04.2018).